

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U DOBOJU
Broj: 86 0 K 062806 24 Kž
Doboj, 9.4.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE !

Okružni sud u Doboju u vijeću sastavljenom od sudija Slavice Bambulović, kao predsjednika vijeća, Snežane Banjac Lopandić i Marijane Lazić Miladinović, kao članova vijeća, uz učešće Snežane Jaćimović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog N. A., zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, povodom žalbe Okružnog javnog tužioca u Doboju, protiv presude Osnovnog suda u Modriči broj 86 0 K 062806 23 K od 16.05.2024. godine, na sjednici održanoj 9.4.2025. godine donio je

P R E S U D U

Žalba Okružnog javnog tužioca u Doboju se odbija kao neosnovana i presuda Osnovnog suda u Modriči broj 86 0 K 062806 23 K od 16.05.2024. godine, se potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Modriči broj 86 0 K 062806 23 K od 16.05.2024. godine, optuženi je oslobođen od optužbe da je, u vrijeme, mjestu i na način opisan u izreci te presude, učinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske. Istom presudom odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a oštećena H. A. je sa imovinskopравnim zahtjevom upućena na parnični postupak.

Protiv te presude Okružni javni tužilac u Doboju je blagovremeno izjavio žalbu zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u smislu člana 320. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21- u daljem tekstu ZKP RS) ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Ispitujući prvostepenu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom ovaj sud je našao da je prvostepeni sud oslobodio optuženog od optužbe za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske jer je smatrao da se na osnovu izvedenih dokaza, a prije svega iskaza svjedoka OSL PS Modriča SOP Vukosavlje koji su postupili po prijavi oštećene, te materijalne dokumentacije, ne može na

pouzdan način utvrditi da je kritičnog dana između optuženog i oštećene bilo verbalne prepirke i da je optuženi bezobzirnim ponašanjem i primjenom nasilja ugrožavao spokojstvo i tjelesni integritet svoje majke te da je istoj zadao dva udarca rukom u predjelu glave. Iz obrazloženja pobijane presude proizilazi da je prvostepeni sud došao do takvog zaključka jer je, nakon analize iskaza svjedoka OSL-a (M. I. i E. Dž.) zaključio da isti nisu bili prisutni kritičnom događaju, nego su svjedočili o onome što im je ispričala oštećena te na okolnosti sačinjavnja službene zabilješke o njihovom postupanju po prijavi oštećene, s obzirom da je oštećena odbila da svjedoči na glavnom pretresu, u tom dijelu nije prihvatio iskaze navedenih svjedoka i to u dijelu u kojem su svjedočili o činjenicama koje su saznali od oštećene, a što je u suprotnosti sa iskazom svjedoka očevidca događaja I. A., koji je na glavnom pretresu izjavio da je oštećena udarila optuženog šamarom, da je krenula prema optuženom da ga udari sa koc-drvetom, da je optuženi samo odgurnuo oštećenu i da između njih nije bilo svađe, a što je potvrdio i optuženi u svojoj odbrani rekavši da je H. samo odgurnuo kada je ona njega ošamarila i da joj je samo rekao da ne pravi probleme i da uđe u kuću.

Prigovori žalbe svode se na tvrdnje da je takav zaključak prvostepenog suda rezultat pogrešne ocjene izvedenih dokaza. Tužilac smatra da su dijelovi iskaza policijskih službenika vjerodostojni, jer se odnose na činjenice koje su saznali od strane oštećene. Po mišljenju tužioca, ovi svjedoci su svjedočili upravo o onome što su njihova neposredna saznanja, a o čemu su i sačinili službene zabilješke. Tužilac smatra da su iskazi ovih svjedoka vjerodostojni, a dio iskaza svjedoka I. A. iz istrage, koji mu je predložen na glavnom pretresu, nije jer se radi o licu koji je u dobrim odnosima sa optuženim. Po mišljenju tužioca, iskaz ovog svjedoka koji je pokušao da "ublaži" svoj iskaz, po mišljenju tužioca, je usmjeren na način da pomogne optuženom u izbjegavanju krivične odgovornosti, pa je iskaz ovog svjedoka koji je bio kategoričan da je optuženi uhvatio oštećenu rukama u predjelu ramena i da ju je odgurnuo od sebe, i da joj se povišenim tonom obratio, navodeći da je kritične prilike optuženi vršio nasilje nad njom, dovoljno pouzdan osnov za zaključak da je optuženi učinio krivično djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Suprotno takvim tvrdnjama, ovaj sud nalazi da obrazloženje pobijane presude sadrži analizu i kritičku ocjenu svih izvedenih dokaza, uključujući i dokaze na koje se poziva žalba i razloge iz kojih se jasno vidi zašto nisu prihvaćeni iskazi svjedoka policijskih službenika, koji je očito i ključni dokaz optužbe da je optuženi učinio krivično djelo iz optužnice, a da paušalne tvrdnje tužioca da je izreka nerazumljiva i protivrječna sama sebi ničim nisu potkrijepljene. Iskaz ovih svjedoka nema uporišta u objektivnim dokazima pa, imajući u vidu i da je svjedok M. I. izjavio da kada je postupio po prijave oštećene kritičnog dana i da izlazkom na lice mjesta kod oštećene nije primjetio nikakve povrede, na šta ukazuje i prvostepeni sud, i po ocjeni ovog suda, ne može poslužiti kao dovoljno pouzdan osnov za utvrđenje odlučnih činjenica kada je riječ o događaju opisanom u optužnici. Ovo tim više, što prvostepeni sud nije ni cijenio kao dokaz zapisnik o prijemu umene prijave, jer isti sadrži izjavu oštećene, koja je odbila svjedočiti, pa je prvostepeni sud pravilno postupio kada je uz primjenu načela *in dubio pro reo* iz člana 3. stav 2. ZKP RS oslobodio optuženog od optužbe za ovo krivično djelo usljed nedostatka dokaza. Iz tih razloga ni prigovori žalbe da je prvostepena presuda zasnovana na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju nisu osnovani. Sa druge strane, ne postoji ni jedan dokaz koji potvrđuje da je kritične prilike optuženi primjenio nasilje i drskim ponašanjem ugrozio spokojstvo člana svoje porodice tj. oštećene, pa prvostepenom sudu i nije preostalo ništa drugo nego da optuženog oslobodi od optužbe usljed nedostatka dokaza.

To su razlozi zbog kojih je ovaj sud, na osnovu člana 327. ZKP RS, odbio žalbu tužioca kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Zapisničar
Snežana Jaćimović

Predsjednik vijeća
Slavica Bambulović